

Telegraful

Organ național-b...

2 ex. (Of.)

Asociațiunea pentru literatura română și
cultura poporului român

Str. Șaguna 8

Sibiu

Abonamentului

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei
luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900
Lei. — Pentru America 4 Dolari.

Ziarul apare Marțea și Vinerea

Correspondențele

să se adreseze Redacției Telegraful Român
strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori ne-
francate se refuză

Articole nepublicate nu se înapoiază

Prețul inserției

un șir peti 6 Lei pentru odată, dacă se pu-
blică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului Te-
legraful Român, Sibiu, str. Mitropoliei 45

Solidaritatea satelor?

S'a cerut, în coloanele ace-
stui ziar, și se cere mereu ca
satele noastre să fie ferite de
politicianismul otrăvitor de su-
flete.

Răvnitorii la mandate nu
cruță nimic din ceea ce le aduce
popularitate. Imprăstie vorbe
grele împotriva preoților și a bi-
sericii, numai să-și ajungă scopul
de-a fi aleși.

Politicianilor de după război
li-a succes a sădi zizaniile în mai
toate satele. Cu zizaniile de odată
scade și frica de Dumnezeu și
se incuibă în popor multe rele.

Se făcuse vorbă nu demult
în camera țării de masonerie.
Și noi, plebea, ce stăm departe
de sferele sus puse, ne-am mirat
de laudele ce se pot aduce celor
ce destramă poporul...

De vițiu acesta suferă, în
mare parte, pătura suprapusă.
Între cărmuitorii noștri sânt per-
soane, care numai după formă
sânt români și creștini, în reali-
tate nici cu o faptă nu-și arată
creștinismul.

Poporul se întreabă: Cum
de au ajuns în fruntea trebilor
așa persoane? Se întreabă po-
porul, când nu prea știe că fie-
care turmă e condusă de păstorul
care îl merită.

Oamenii vrednici ne duc la
limanul dorit, iar nemernicii ne
dau de mal. Și păstorii *noi* ni-i
alegem. Căci alegerile la corpu-
rile legiuitoare, ce sânt alta, decât
alegerea păstorilor, cari ne dau
guvern și guvernul ne dă dire-
cții!

Alegerile se fac pe partide.
Mă țin de un partid oarecare,
îmi dau votul pentru candidații
săi, fără a întreba: de corespunde
ori nu chemării, și merită sau nu
merită locul la care aspiră, — îl
votiez, căci «disciplina» de partid
e mai tare decât voința omului...

Va dăinui starea aceasta
multă vreme? Se pare că un cu-
rent nou ce mijeste acum, se va
împuțernici ca să stăpânească
satele, cel puțin din părțile noastre.

Care e curentul ce se
anunță sfios? Titlul din fruntea

șirelor de față ni-l arată. Lumea
satelor, după atâtea amăgiri cu
alegerile, își zice: Nu ne mai
legăm de partide, ci alegem
oameni de seamă, cinstiți, morali;
nu ne mai trebuie gureși, cu vor-
bele mari și late, ca după ale-
geri să dispară și să nu mai dăm
față cu ei până la — alte nouă
alegeri.

Cetitorul va fi întrebând:
Cum se poate una ca aceasta,
când listele de candidați se fău-
resc colo sus, fără a fi întrebat
cineva, decât de formă?

Răspunsul îl dă tot mulțimea
zicând, că va vota în viitor pe
acel partid care îi prezintă can-
didați deplin cunoscuți ca per-
soane de valoare morală și intel-
lectuală, pentru a conduce statul
în tradiția sa bună, nu cu expe-
rimentări de «inoire».

În mișcarea aceasta a satelor
eu văd un fel de solidarizare a
poporului, un duh nou, care în-
cepe a-și face loc în opinia pu-
blică a provinciei.

Se va întări duhul acesta?
Dacă la temelie are pe Dum-
nezeu închinat de străbuni, și
dacă din conștiința cea bună a
poporului și-a luat naștere, va
propăși cu bună seamă.

Care e datorința noastră, a
preoților? Sântem datori a ne
feri de «politica» de până acum,
nu din motivul că autoritatea
bisericii ni-o cere, ci din convin-
gerea noastră că numai pe această
cale servim în adevăr poporul.

Lozincele mari n'aduc raiul
pe pământ. Raiul ni-l aduc cei
ce trăesc în creștinătate, și mo-
rala creștină vor a o întrupa în
popor: Numai de aceștia să ale-
gem și să-i trimitem acolo unde
se făuresc legile și, în mare parte,
soarta noastră a tuturor.

Prof. V. Gan.

Intru pomenirea unui Voevod. Im-
plinindu-se în curând 500 de ani dela
moartea voevodului moldovean *Ale-
lendu cel Bun*, — starețul mănăstirii
Bistrița, lângă Peatra, județul Neamțu,
roagă instituțiile din toată țara și pe
cărțurari să găsească prilej pentru a
comemora pe strămoșul lui Ștefan cel
Mare. Mănăstirea e zidită în 1420 de
Alexandru cel Bun, care e și înmor-
mântat acolo.

Curiozitate și ridicol

«Și iată un om bogat, numit
Zaheu starostele vameșilor, căuta
să vadă cine este Isus; dar nu
putea din cauza mulțimii, căci
era mic de statură. El alergă
și se urcă într'un dud pentru
a-l vedea, căci trebuia să treacă
pe acolo». (Luca 19, 2—5).

Bogatul Zaheu, urcat într'un
dud din marginea drumului ce
conducea pașii lui Isus, a desle-
gat odinioară multe limbi în ce-
tatea Ierihonului. El face astăzi
să se nască și să se exprime
aceste gânduri.

Voi să vadă cine este Isus...

Curiozitate de om al di-
jmelor? Să vedem! Mai marele
vameșilor, obișnuit a cântări mă-
furi și a număra bani, știa de
bună seamă să măsoare și vir-
tutea oamenilor, când îi fixa cu
privirea lui pătrunzătoare. Atât
de multe și atât de variate erau
aprecierile ce priveau pe Gali-
leian, încât Zaheu voi să se con-
vingă prin experiență proprie.
Adevăratul fond al caracterului
profetului se va descoperi —
gândea cu dreptate Zaheu — în
mersul, vestmântul și figura lui,
în felul lui de a provoca, de a
accepta, sau de a evita manife-
stațiunile mulțimilor.

Curiozitate absolut morală.
Zaheu nu avea nimic de solici-
tat dela Isus, nici favoarea unei
vindecări ca Iair, nici laudabile
lămuriri cu privire la Împărăția
lui Dumnezeu, ca Nicodim. El
voia însă să știe dacă, în această
lume, plină de toate păcatele, mai
există un om integru; dacă, prin-
tre atâția mincinoși, ambițioși și
hipocriți, mai este posibil să se
întâlnească un drept. După ce
se va lămurii, se va întoarce din
nou la biroul lui de vameș, puțin
mai cinic sau puțin mai indul-
gent, puțin mai lacom sau puțin
mai scrupulos ca altădată.

Zahei ai zilelor noastre, cău-
tători ai adevărului, spirite pă-
trunse de o grije desinteresată,
sântei voi numeroși? Mulți sau
puțini, existenți, căci curiozitatea
n'a murit în veacul nostru. Cre-
știnii adevărați simpatizează cu
voi și se unesc cu voi, în cău-

tarea spiritualului care adâncește
și desăvârșește viața. Isus este
el stăpânul clar văzător, care
poate să ne conducă la fericire,
sau un iluminat ale cărui propo-
veduri sânt himere? Este el
magul care varsă opiul mistici-
smului său pentru a adormi su-
ferințele, sau medicul genial și
divin care toarnă în suflete o
sănătate nouă? Pentru satisfacția
conștiinței, creștinii adevărați, ca
și voi, Zahei din zilele noastre,
nu se mulțumesc cu mărturii vagi,
intelectuale numai; ei vor să fie
pătrunși adânc, sentimental și
personal, de puterea credinței, în
contactul cu Hristos, pe care vor
să-l simtă aproape, vor să-l vadă.

Dar unde se poate vedea
Isus?

Zaheu l-a văzut în stradă,
foarte simplu, acolo unde alții
il priveau fără să-l vadă, îl acia-
mau fără să-l urmeze, îl admirau
fără a se pătrunde de nimic din
propoveduirile lui. Să fie oare
așa de ușor? Fără îndoială!

Isus trece mereu pe drumu-
rile vieții noastre. Il găsim în bi-
sericile ce se răspândesc până în
cătunele cele mai îndepărtate, în
Evangelia sa atât de ușor de
răsfoit, în lacrimile atâtor nenorociți,
în rugăciunea unei umile
bunici, în suspinul nepotolit al
unei generații neliniștite. El trece
azi tot așa de bun, tot așa de
real, ca atunci când a străbătut,
într'o zi de primăvară, cetatea
palmierilor.

Numai, noi sântem mici și
orizontul nostru este îngustat,
dacă nu de mulțimi nenumărate,
cel puțin de inconsecvența oa-
menilor pioși, de atmosfera an-
ticreștină și ostilă din jurul nos-
tru, de viciile multe și variate
ale societății moderne, pentru
care atitudinile creștine nu mai
au nici o valoare.

Zaheu alergă și se urcă în-
tr'un dud, fără să țină socoteală
că demnitatea sa de înalt și bogat
funcționar era pusă, în fața lumii,
într'o postură ridicolă. Dar, în
aceeaș seară, Isus era oaspele
casei sale.

Lumina interioară și bucuria
comuniunii cu Dumnezeu sânt
haruri. Ele sânt cu toate acestea

rezervate îndrăzneților, cari știu să învingă obstacolele pentru a vedea pe Isus, pentru a se lăsa învăluți de privirea sa, pentru a se așeza în focarul luminei sale. S'o spunem răspicat: trebuie câte odată să acceptăm a părea ridicoli. Dar, dacă pentru «vitejiile» sportive curajul nu lipsește în timpul nostru, se întâmplă mult mai rar ca un om să învingă prejudecăți și tradiții, să înfrunte surâsul ironic al opiniei, să se elibereze de codul așa zisului «om de viață».

Când, de exemplu, cineva nu se duce la o serată pentru a asista la o conferință religioasă; când, judecător sau profesor fiind, te aduni cu muncitorii la meditațiuni și rugăciuni; când, ca om de stat, te interesezi de biserică, iai parte la conferințele și congresele preoțești cu riscul de a fi «cinstit» prin ziare cu epitetul de bigot sau maniac, se găsesc destui creștini înfumurați ca să rădă. Râsul lor îi judecă însă pe ei înșiși. În ce ne privește, dacă acest ridicol este prețul cu care putem răscumpăra revelațiunea unui creștinism personal, consecvent, actual, viu, să nu ezităm! Să urcăm în dudul nostru și să privim pe Hristos, care trece. Vom uita îndrăzneala noastră și ironiile mulțimii, când Stăpânul va zice:

«Astăzi s'a făcut mântuire casei acesteia».

N. Grosu.

Alte impozite indirecte. Proiectul de lege pentru creșterea *Oficiului național de turism* este întâmpinat cu mari nemulțumiri în presă și partide. Pentru încurajarea (!) turistică proiectul pune taxe infinite asupra cetățenilor și a ori căruia vizitator al localităților noastre termale: nou timbru pe scrisori, taxă de 10 lei pe zi asupra fiecărui călător ș. a. În această formă, viitoarea lege, *va descuraja* turismul.

FOIȘOARA

„Cartea Bună”

— O veche tiparniță. — Dărnicia ei. — Stareții mănăstirii Neamțu în corespondență cu persoane din Ardeal și Bucovina. — O scrisoare de-a lui Șaguna. — Alte amănunte. —

Dela mănăstirea veche moldovenească Neamțu, care în curs de patru veacuri a răspândit cărți bune între fiii bisericii noastre din toate provinciile, primim acum primul număr din *Cartea Bună*, revistă periodică, prin care tipografia Sfintei mănăstiri Neamțu își vestește produsele.

Publicația ne arată că la început călugării nemțeni scriau cărțile cu mâna și le puneau la îndemâna poporului. Manuscrise de felul acesta se găsesc în biblioteca mănăstirii, precum și a Academiei Române. O minunată Evan-

Nr. 2176/932 Ep.

Circulară

către toate Oficiile protopresbiterale și parohiale din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia și Sibiu

Revenind asupra circularelor noastre Nr. 10.224/931, Nr. 261/932, Nr. 626/932 și Nr. 1615/932 se aduce la cunoștința Oficiilor noastre protopresbiterale și parohiale, că prin Jurnalul Consiliului de miniștri Nr. 128/932 r'a hotărât, ca începând din 16 Martie a. c. toată corespondența poștală oficială a autorităților de Stat, la cari aparține și Biserica noastră, să fie primită spre expediere de către oficiile poștale — *fără a se mai aplica timbre poștale speciale*, cari se retrag din circulație cu ziua mai sus amintită.

Pentru a putea fi primită la expediere, corespondența oficiilor protopresbiterale și parohiale va fi închisă în plicuri, cu antetul oficiului protopresbiteral sau parohial, va purta numărul oficial de expediere, iar pe verso va fi aplicat sigilul — și va fi predată oficiului poștal cu cartea de poștă.

Se atrage atențiunea, că gratuitatea corespondenței oficiale se poate întrebuința numai pentru chestiuni oficiale, cunoscând că autoritatea care va fi dovedită că procedeză altfel, va pierde pentru totdeauna dreptul la gratuitate, iar persoanele vinovate vor fi pasibile de pedeapsă.

În fine dispunem, ca toate timbrele oficiale pe cari oficiile protopresbiterale și parohiale le vor avea la 16 Martie a. c., să se restituie imediat oficiului, poștal dela care au fost ridicate, cerând acestuia înapoierea chitanței ce a fost dată la primirea timbrelor; dacă chitanța nu se mai află în posesiunea oficiului se va cere o chitanță de primire, urmând ca astfel să fie descărcată partida cu valoarea timbrelor înapoiate.

Sibiu, 14 Martie 1933.

Consiliul arhiepiscopesc

ghelie, scrisă pe pergament, se păstrează în muzeul din Oxford; a doua, la fel, ferecată în argint și aur de Ștefan cel Mare, este dusă la Moscova (în anul 1916).

După invenția tiparului, s'a înființat vechea tiparniță a mănăstirii Neamțu, unde au văzut apoi lumina zilei tot felul de cărți religioase și de cult: evanghelii, apostoli, ceasloave, minee, octoihuri, viețile sfinților, și nenumărate cărțile religioase.

Tiparnița dela Neamțu a înzestrat, cu cărțile sale, multe biserici din Ardeal și Bucovina, cum se poate constata din corespondența dintre stareții mănăstirii cu ierarhi și particulari din fostele provincii subjugate.

Câteva crâmpee ni le oferă *Cartea Bună* amintită. Așa b. o. Arhimandritul *Neonil*, starețul de Neamț, scrie lui Șaguna al Ardealului:

«Înalt Preasfințite, Prin Domnul Baron C. Hurmuzachi am primit deo-

Studentii și misionarismul

Desigur că a sesiza în sânul creștinismului actual un fenomen cu caracter universal, cum este revenirea la spiritualismul creștin, nu este suficient.

Nu este de ajuns nici să se dea buletine-comunicat, asupra mișcării religioase dintr'un anumit timp și loc, ci trebuie ceva mai mult. Să fie angajate și aruncate pe câmpul luptelor pentru credință toate puterile capabile de muncă misionară ale unei biserici. Să fie întrebuințate toate energiile ce stau la îndemâna bisericii, știindu-se bine că șirul luptătorilor e inepuizabil. Pretutindeni vor putea fi descoperite noi resurse din care să se recruteze elemente ce au să promoveze fenomenul trezirii religioase și să sature setea de cele sfinte a celor desfăcuți de pământ, îndreptați cu gândul spre ceruri și redați astfel rostului înalt pe care-l are omul, de a face legătura între vremelnicie și veșnicie.

Dintre ceice pot fi utilizați cu folos pentru îndrumarea lumii spre Dumnezeu, desigur că tineretul nu poate fi trecut cu vederea. Nu ajunge să fie el inițiat într'o viață aleasă și creștinească, cum s'a făcut la noi cu societățile tinerimii adulte «Sf. Gheorghe» cari au dat rezultate așa de frumoase, ci a folosi tineretul însuși ca un organ de propovăduire, ca un propovăduitor.

Acest lucru, — necesitând o educație religioasă serioasă pe care tineretul român în general, să recunoaștem, nu o are căci sântem abia la început, — nu este cu putință.

Există totuși o categorie a tineretului care poate fi utilizată pentru opere misionare, catehizare și propovăduire: studenții. Și pentru că nici studențimea nu este introdusă deplin în rostul unei opere de regenerare

națională prin purificarea morală, rămân nucleele studenților teologi cari nu numai că sânt capabili de un astfel de lucru, dar sânt *chemați* să-l facă, pentru a se deprinde și a se isbi încă de pe băncile școlii de greutatea nemăsurat de mari care-i vor împiedeca în lucrul lor mai târziu în viață, oțelindu-i și pregătindu-i pentru a învinge în Hristos.

Acest lucru e de multă vreme în gândul a numeroși dascăli de teologie. Unii au și pornit în lume acțiuni frumoase în acest sens, cu învățăceii lor.

Sânt câțiva ani decând titularul catedrei de «Îndrumări misionare» dela Facultatea de teologie din București, dl profesor V. G. Ispir, a luat dispoziția ca în cadrul orelor de seminar dela catedra dsale, studenții anului trei să iasă Duminecă de Duminecă la câte una din școlile primare ale capitalei și să facă o oră de catehizare cu elevii școlii, explicându-le evanghelia de rând și pregătindu-i pentru sfânta Liturghie, unde sânt conduși de studenții misionari. Subliniez faptul îmbucurător că directorii celor vreo zece școli primare, la care se face regulat școală duminicală, au arătat dela început o largă înțelegere a operei de înșănătoșire morală pe care o urmăresc inițiatorii acestor școli duminicale (și cu ei atâția încă) și au pus la dispoziția studenților misionari pe elevii lor.

Funcționarea acestor școli e extrem de simplă.

Studenții din anul trei sânt împărțiți în grupe de 8—12 inși pentru fiecare școală. În fiecare Duminecă unul dintre ei face lecția de rând, iar ceilalți asistă. Planul lecției, numărul elevilor prezenți, al studenților asistenți și numele celui care a făcut lecția, sânt trecute pe niște buletine tip după cari, din două în două săptămâni, șeful echipei dresază un raport scris pe care-l citește înaintea colegilor și a profesorului respectiv. Foarte instructive

sebită știință despre lipsa în care au ajuns sfintele lui Dumnezeu biserici de acolo din pricina întâmplărilor urmate (revoluția ungurească din 1848), după care lată că trimitem din partea mea și a soborului cinci rânduri cărți pentru cinci biserici... Asemenea mai trimitem și puțin sf. mir pentru sfântul botez și pentru sfințirea bisericilor».

Ear Șaguna, pe atunci episcop al Ardealului, răspunde arhimandritului *Neonil*, starețului dela Neamțu, următoarele:

«P. C. Păr. Arhimandrit, — încă nu mi se stămpăraseră inima de simțul cel dintâi de mulțumită și recunoștință către P. C. Voastră și întreg soborul. pentru darul cel frumos ce ați avut bunătatea a face cu mine și mult sărăcia mea biserică încă mai înainte: când lată bunătatea P. C. Voastre, purcezoare din inimă adevărat nobilă, frăscă, milostivă și pătrunsă

de cuvântul Evangheliei, de nou străbătută înaintea mea. Schimonahul Gheorghe, trimisul P. C. Voastre, sosit la noi Duminecă, în 26 Februar a. c. cu un alt număr de cărți mai însemnat decât cel dintâi și cu Preaprețuita P. C. Voastre scrisoare... Cărțile acestea numeroase și mult vrednice, le-a adus Schimonahul Gheorghe întregi după izvod și nevătămate... Ea, pentru asemenea dar, nu sânt destoinic a vă mulțumi... Pe cât de neașteptată, pe atât de îmbucurătoare îmi este și arătarea P. C. Voastre în privința teascurilor de tipografie, făgăduite mie... Am primit și potcapul ce ați avut dragostea a-mi trimite; mult îmi place și forma și calitatea și lucrul, care toate slujesc spre cinstea soborului și a fraților lacrători... Andrei Șaguna, Episcop Ardealului».

Redacția ziarului nostru, cerând unele informații dela Sf. mănăstire Neamțu, cu raport la această corespon-

sunt comunicările ce se fac asupra celor întâlnite de studenții misionari la școalele respective, precum și completările totdeauna interesante ale profesorului. Rezultatele evidente ale acestor școale duminicale: o cunoaștere mai temeinică a învățăturilor dumnezeiești depuse în sfintele Evanghelii, o familiarizare înaintată cu cuvântul Scripturii și dezvoltarea unui interes cât mai viu pentru rugăciune și cântările religioase.

Rezultatele urmărite pentru mai târziu: încreștinarea deplină a sufletelor fragede ale copiilor pe cari Mântuitorul i-a iubit atât; statornicirea și perpetuarea unei vieți mai bune și mai puțin turburi pretutindeni pe unde vor merge ei, și ușurarea sarcinii misionarilor de mai târziu cari, având de-a face atunci cu o lume deja creștină, vor putea să îndrepteze lucrul lor acolo unde mai gem atâtea suflete în întunecul necunoașterii lui Hristos. Căci, de altfel, aceasta n'ar fi decât o revenire la adevăratul rost al misionarului, acela de a duce lumina lui Hristos celor ce n'au cunoscut-o nicicând, iar nu aceea de a aprinde candelă stinsă în sufletele creștinilor cu credința amorfă.

E posibil? De ce nu? Sau cine ar putea să se îndoiască de înfăptuirea cât de târzie a acestor proiecte? E cunoscută zi-cătoarea plină de înțelepciune: «dacă vrei să ai oi bune, îngrijește bine de miei». Și hotărât lucru că altoind în sufletul copilului credința în Dumnezeu, indirect ai asigurat încreștinarea în timp a unei sau unor întregi generații. Iată de ce în alte țări se dă educației religioase a copilului o atențiune deosebită. În Anglia bunăoară, copiii învață să citească corect pe Biblie. Se știe ce înfrăurire puternică pot avea copiii asupra propriilor lor părinți. Mă gândesc desigur în-deosebi la familiile de muncitori din marile centre industriale, în care un copil ce din întâmplare

a urmat la o școală religioasă de care Apusul este plin, a provocat adevărate convertiri în sufletele și viața acelor cu cari viețuiau.

Un caz din aceste numeroase «duioșii misionare» povestește, la una din întrunirile de citire a rapoartelor noastre, un student misionar. Un tată, muncitor, nu rău la suflet dar cu sufletul păgănit, a venit la el purtând de mână pe fiul său și i-a spus printre lacrimi, mulțumindu-i: «Fiul meu m'a învățat să mă rog, să cred... să trăiesc altfel». Copilul său i-a adus lumina, scăparea, mântuirea.

Unde sunt oare apostolii să înțeleagă că astăzi copilașii pe care-i duceau mamele de mână la Hristos să-i binecuvinteze, ei, binecuvântații lui de totdeauna, vor duce lumea la calea Lui!

Studenții teologi de pretutindenea vor putea să nu fructifice cel mai fraged și mai neînțeles ogor, al sufletului de copil? Acolo semănătura lor va aduce rod însutit.

Porunca Mântuitorului, dată cândva apostolilor săi: «Lăsați copiii să vină la mine», astăzi nouă ne sună altfel: Aduceți copiii la mine și imi veți aduce atunci lumea întreagă.

Grigorie T. Marcu.

Să ne cunoaștem dușmanii

În vremile din preajma trecutului război se auzeau plângeri, în rândurile preoților, că scade credința poporului, că s'au stricat bunele obiceiuri din bătrâni, că sporesc cazurile de concubinaj cu copii ilegiti, divorțuri și alte rele.

Părea un preludiu al unor transformări în viața spirituală, care ne șopteau că nu e departe timpul, când poimriile unui nou crez, de import străin, vor da năvală asupra straturilor sociale, amăgindu-le cu concepțiile idelilor naturaliste.

Războiul a fermentat apoi otrava concepțiilor păgâne, turnându-le în sufletele maselor neînțeleghătoare și dându-ne tabloul anticreștinesc al vieții sociale de azi.

Revista *Cartea Bună* descrie pe scurt, soarta de jale în care ajunse tiparnița mănăstirii Neamțu, pusă în neputință de a-și mai îndeplini chemarea, deposedată fiind de averile sale în întindere de peste 300.000 hectare, plus un spital ce avea în Tg. Neamțu, o mare fabrică de postav, mori, ferestre, conace, acareturi de de pe la moși s. a. vândute la licitație «în favoarea statului» pentru aproape 800 mii galbeni austriaci (peste un miliard de Lei), — prețul pare considerabil, însă e cu mult prea mic în raport cu valoarea reală a lucrurilor licitate. «Toate acestea s'au făcut în numele nevoilor materiale, ale statului, deși din toate acestea foarte puține au ajuns în vistieria lui».

Pierderea suferită de mănăstire mai sporește prin faptul, că i se ridică marea tipografie și tot materialul și este dus la Focșani, de acolo la București, aici devine: imprimeria statului!

Observând efectele, să cercetăm cauzele care amenință opera creștinismului.

Ele, deși multiple și îndepărtate, pornesc la adică dintr'un tănuț isvor: dela sectă de oameni închegați în asociație zisă a masonilor.

Ce este această asociație ocultă? De unde vine și cam ce urmărește?

Evenimentele, din ultimii 15 ani, vin în ajutorul cercetărilor, confirmând planul veritabil masonic: guvernarea lumii prin elementul iudaic.

Originea masoneriei e iudaică. Jidovii încă din timpul robiei lor babilonice, în contact cu chaldeii, au dat naștere în sânul lor unei secte de cărturari, numiți: «poporul Dumnezeu», în loc de «poporul ales». În sânul acestei secte s'a păstrat tradiția veacuri de a rândul, dând naștere Talmudului cu divinizarea omului-evreu, singurul chemat de Dumnezeu a stăpâni celelalte popoare. Pentru a putea stăpâni lumea, trebuiau organizate asociații, cu acțiuni ramificate, având acelaș scop: resturnarea ordinii de stat și sociale de pe glob prin distrugerea bisericii creștine, a familiei și armatelor, cu federalizarea statelor sub sceptrul iudaismului.

Masoneria, împărțită în grupe, poartă numiri ca: «Federația Marelui Logi a Angliei», «Marea Lojă Simbolică a Ungariei», «Marele Orient al Franței», «Marea Lojă Națională a României» etc.

Firma, după care se ascunde ca să fie recunoscută de state, este: «înfrățirea popoarelor» prin «libera cugetare», «raționalism», «laicitate», «umanitarism și democratism».

Filosofia masonă e atee. Statul laic e statul ateu, din ale cărui școale s'a eliminat religia.

Loja României admite, între obiectele simbolice, și Biblia, pentru a deruta pe creștinii cari intră în lojă cu credința în Dumnezeu.

Realitatea zilnică ne dovedește însă că loja României este dușmană bisericii și clerului.

După cum în țările catolice, în Franța, Spania și Italia, masonii poartă război împotriva bisericii aproape de două veacuri, tot astfel pregătesc lupta împotriva ortodoxismului în țările din orientul Europei.

În Franța, opera culminează în legea separării bisericii de stat, din anul 1905, cu confiscarea averilor mănăstirești.

La fel, conducătorii sovietici în Rusia, n'au făcut decât au copiat masoneria franceză, schimbând în ruină altare și mănăstiri, universități și spi-

taie, și omorând zeci de mii de preoți, profesori, medici, ca pe ruinele vechii culturi creștine ortodoxe să se înalțe comunismul roșu cu teoriile masonice: «umanitarism și înfrățire», «raționalism și liberă cugetare».

Dușmanii ideii creștine activează la ordinele masonilor, sau ei însșiși sunt membrii acestei organizații. Miniștri, gazetari, deputați, scriitori, captați în organizație, cu greu se mai pot desface: interesele materiale li prind în mreajă.

Înseși guvernele se sprijinesc pe lojile masonice. Eată ce scrie un polonez, Roman Dmowski, în broșura sa: «Problema guvernării», apărută în Varșovia în 1927: «Întreagă Europa apelează azi la ajutorul organizațiilor secrete. În majoritatea statelor, guvernele se razimă pe lojile masonice... unde se încheie astăzi compromisele între taberele politice și asociațiile economice. În faptul că aceste organizații sunt ciandestine, consistă marele pericol, deoarece guvernează tocmai acela cari nu-și iau nici o răspundere și despre cari opinia publică nu știe nimic. Miniștri sunt, pe alocure, numai oameni cari execută poruncile primite dela guvernul ocult. E nevoie ca poporul să se ridice din această situație».

La noi, în România, în fiecare an ne vin vizitatori străini, de regulă jidovi, cu planuri nouă de învățământ, după normativele școalelor din apus: Eliminarea religiei din școale e punctul de atac, ea succesiv trebuie scoasă din învățământ. Așa se pregătește terenul în generațiile tinere spre îmbrățișarea naturalismului cu separarea bisericii de stat.

Dacă întrebăm: prin ce mijloace a putat pătrunde elementul iudaic în sufletul maselor creștine pentru ca spiritul dizolvant să ocupe teren în toate domeniile vieții, la noi și la alte popoare, vom răspunde: Prin acele cetăți din care își îndreaptă săgețile asupra tuturor popoarelor: prin diplomația secretă, presă, literatură, finanțe, industria mare și comerț, pe care le dețin.

Prin puterea aurului lor au adus mizeria în Europa și America de după război; prin presa lor au înrăurit opinia publică infiltrând în sufletul maselor ideile destructive. Astfel se subminează pe rând: guverne, funcționarii, armată, biserică.

După ce au acaparat mijloacele de publicitate, au aruncat în lume un val de literatură tendențioasă; monopolizând teatre și cinematografe au devenit dictatorii opiniei publice.

Politica subversivă a rasei dușmane creștinismului a dat mână cu

diții arătate amănunțit în paginile revistei de care am vorbit.

Recomandăm revista atențiunii preoților și a tuturor celor ce caută cartea bună de cuprins religios creștinesc.

Ingereii mântuirii

— Iconiță din vechea prigoană pentru credință¹ —

Mijloc sfioase zorile pe geana răsăritului...

Se deșteptau somnoroase florile din desmierdarea dulce a visului...

Cântau voioase priveghietorile utrenia prin biserica frunzișului...

Iar în Cozdrioara² toată ulicioara văjăca ca moara...

O droaie de haiduci dibaci de munci întăriră două furci înaintea al-

¹ S. Dragomir, Ist. desrob. relig. II, p. 241.

² Sat lângă Dej.

dența, a primit în 20 Februar 1932, dela Cabinetul P. S. Sale Episcopul Nicodem, starețul sfintei mănăstiri, următoarea scrisoare:

Correspondența dintre starețul de Neamț, Neonil și Andrei Baron de Șaguna, mitropolitul Ardealului, care e mai numeroasă decât cea arătată în «Cartea Bună», s'a produs între anii 1846 și 1853.

Correspondența aceasta în mare parte se cuprinde într'un manuscris, în care e descrisă și viața starețului Neonil și care e intitulat «Hronologie a Sfintei mănăstiri Neamțu». Acest manuscris, la secularizare, a fost ridicat din mănăstire de ministerul cultelor. Astăzi el se află la Academia Română, secția manuscrisurilor.

Unele din aceste scrisori au mai fost publicate, când s'a scris despre Neonil.

Cu toată considerațiunea:

† Episcop Nicodem.

organizațiile de comunism extremist, cu secta adventiștilor, a studenților în biblie recrutați din sinul ei, ca să răstoarne puterea morală a bisericii, și să înfrângă prestigiul clerului și toată ordinea morală politică-socială.

Fapte învederate arată că și la noi, în România, se urmează acțiunea pentru slăbirea statului, armatei, bisericii și familiei. Prin o politică a intervențiilor secrete sântem prezentați în afară ca un popor semibarbar.

Sânt cunoscute cazurile de negrire a țării românești în Europa și America de agenții Logei.

Dacă în afară sântem discreditați, nu mai puțin sântem amenințați în lăuntru cu nimicirea forțelor de cohesiune a elementului românesc alcătuitor de stat.

Masoneria a făcut, dela începutul războiului și până azi, pași giganti în realizarea punctului principal din programul său de activitate. Restaurarea tronurilor domnitoare se urmărește cu plan, pentru ca azi mâne să ne trezim cu o Europă republicanizată, ultima etapă până la federalizarea ei într-o republică internațională sub hegemonia fiilor lui Izrail.

Pentru realizarea acestei ținte, trebuie reformat sufletul popoarelor creștine. Ateizarea neamurilor, slăbirea concepției creștine despre Dumnezeu, atacurile contra clerului și bisericii, la toate popoarele, au același scop: distrugerea bisericii și familiei, și înlocuirea creștinismului cu ateismul.

Ce va face România în fața primejdiei? Și ce va face biserica și clerul ei în fața realității faptelor zilnice ce se desfășoară înaintea ochilor noștri, ca să ne punem la adăpost înainte de ceasul al 12-lea? Organizația masonică e forță puternică și periculoasă.

Dar, dacă în trecutul istoric am luptat față în față cu dușmanii neamului, acum avem un dușman ascuns și viclean: trebuie să-l cunoaștem deaproape, să-l observăm mișcările necurmat ca să ne putem apăra de atacuri.

Prin conferențe publice, prin scrieri, la întruniri binevenite să deslușim intelectualilor din centre și periferii pericolul ce se ridică. Să-i convingem că numai în cadrul ideologiei creștinismului ne putem conserva unitatea și tăria fără a cădea pe povârnișul ruinii pe care au alunecat popoare mari europene.

Să ne cunoaștem exact dușmanii, cu toată șiretenia lor, ca să știm din cotro ne vin loviturile și cum să le întâmpinăm, ca să ne alegem cu succesul dorit.

Pr. Iuliu Moldovan.

Șeful partidului poporului e dl Oct. Goga

— Cum e întâmpinat —

În urma unui diferend între dl mareșal Averescu și între dl O. Goga și alți fruntași ai partidului poporului, comitetul central executiv al acestui partid s'a întrunit în 12 Martie 1932 în București, unde a fost convocat de dl O. Goga să se pronunțe dacă partidul poporului consimte să urmeze sau nu directiva pe care i-o dase șeful său, dl mareșal Averescu. Din 66 organizații au fost reprezentate 45 la ședință, prim președinții respectivi. Erau de față 91 membri ai comitetului executiv din totalul de 142 membri.

Comitetul central executiv constată, că atitudinea dlui mareșal Averescu, în fața problemelor capitale ale politicii generale, e în desacord cu țara și dăunătoare partidului, că într-o asemenea situație partidul este silit cu regret să se despartă de dl mareșal Averescu; în consecință, dl O. Goga, reprezentând expresiunea adevăratei gândiri a partidului, este proclamat președinte al partidului și invitat să facă apel către țară, ca să poată pune cât mai curând organismul politic, de sub conducerea sa, în situația de a prelua viața politică a țării.

Congresul partidului, care va fi convocat în curând, are de stabilit noul program de muncă.

Schimbarea de șefie este întâmpinată, din partea presei, cu foarte diferite sentimente.

Organele cu pretenții de independență află indicații că noul șef de partid, dl O. Goga, va fi urmat de multe elemente valoroase care până acum n'au făcut politică militantă, și că astfel se va putea realiza dorința Suveranului d'a se alcătui viitorul guvern de concentrare, neizbit până acum.

Alte ziare, cele de partid, sânt lipsite, ca de obicei, de cuvinte prea binevoitoare în fața protivnicului curent, de care au oarecare temere.

Frontul etic

Sânt doar câteva zile, de când bătrânul, tăcutul și liniștitul Sibiu a înregistrat câteva ore de frământări nobile, câteva ore de vădită sărbătoare a sufletului dornic după frumos, după tot ce este înălțător. Sânt orele răpite zile de 6 Martie deodată cu sărbătorirea maestrului Oct. Goga.

Dar timpul se scurge, împărăția uitării își țese lințolial ce-l va așterne peste ziua de 6 Martie 1932, ear molcomul oraș al copilăriei lui Oct. Goga și al culturii ardelenne reîntră în fagașul vieții obișnuite.

Ceva, da, «ceva», stăruie cu încăpăținare să rămână mereu la iveală. Și timpul nu-l poate învinge. «Ceva» acesta este o idee, idee frumoasă, chintesența unei doctrine, enunțarea unui sistem de purificare a atmosferei imbibate cu prea multă trăsibilitate de spirit distructiv: este ideea frontului etic.

De pe buzele ilustrului sărbătorit a sburat această împărechere de cuvinte, tâlcuitoare fidele ale lumii de gânduri ce trăiește în conștiința curată a feciorului «de popă» din Rășinari. Ideea nu este nouă, dar este însemnat momentul în care s'a rostit. Ea este importantă din momentul în care se raportează la timpul de azi, la timpul de mizerie materială și de desconcentrare a moralului, când necesitatea unui front de luptă se evidențiază cu fiecare zi.

Frontul etic, eată stavila ce poate sta în calea torentului tendințelor de sfărâmare a ordinii noastre tradiționale. Prin el se afirmă prioritatea spiritului asupra vulgarității ce dă asalt spre conștiința omului modern...

Criteriul valorilor morale poate deveni stăpân — a spus vorbitorul — numai când un front etic, bine susținut, va culege laurii biruinții.

Iată, dar, un element care continuă să trăiască — și trebuie să trăiască — în conștiința orărilor om de bine. Lințolial uitării nu-l poate acoperi, așa cum face cu alte amintiri — frumoase și ele — din ziua de 6 Martie 1932.

D. Calugăr.

„Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român Astra“

Comunicat

Pentru lămurirea opiniei publice cu privire la atacurile aduse de ziarul «Curentul» și cari privesc neregulele dela loteria «Asociațiunii», comitetul central în ședința din 27 Februarie 1932, a hotărât să se comunice presei următoarele:

Loteria Asociațiunii, constituind una din problemele administrative ale acestei Societăți culturale, a fost încredințată, la timpul său, funcționarilor I. Banciu, casier și ajutorului de casier C. S. mition. Pentru tragerile să se facă în regulă, s'a numit o comisie a loteriei, care să supravegheze lucrările tragerilor. Tragerile s'au efectuat în ordine, publicându-se la timp numerele câștigătoare. Nu s'a ivit nici o reclamație publică, nici în timpul tragerilor și nici după ultima tragere. Sumele intrate din vânzarea biletelor au fost folosite pentru acoperirea cheltuielilor avute cu administrarea și propaganda pentru loterie, iar restul de Lei 447.100, a fost vărsat la fondul general.

Nu s'au publicat dări de seamă asupra acestei chestiuni, întrucât socotelile loteriei nu au fost și nu sunt încă încheiate definitiv. Rapoartele casierului Banciu au fost prezentate incomplet comitetului și numai la repeștele insistențe ale acestuia. S'a așteptat ca — după ultima tragere — să se facă o socoteală exactă a loteriei. A coincis această ultimă tragere cu descoperirea neregulelor din gestiunea fostului casier-titular al Asociațiunii și cu plecarea din serviciul Asociațiunii a celor 2 funcționari susmenționați.

La intervenția comitetului de a se preda gestiunea loteriei, funcționarului I. Banciu cu raportul său Nr. 3645/1929 a răspuns că nu se pot încheia încă exact socotelile, întrucât concesionarii nu răspund la provocarea ce li s'a făcut de a retrimite biletele nevândute.

Comitetul Asociațiunii a dispus în cele din urmă ca, în prezența unor delegați ai săi, să se ia în primire de funcționarii actuali, atât biletele rămase nevândute, cât și arhiva așa cum se găsește.

O scurtă privire aruncată asupra numărului de bilete găsite în depozitul Asociațiunii, asupra dovezilor privitoare la acele bilete, ce se găsesc la concesionari, cât și a sumelor înscrise la venite și cheltuieli de ceie au manipulat această arhivă

tarului cu sfânta masă a darului: să trântescă 'n fundul iadului o pereche de creștini de legea veche.

Unul: num'un strop.

Altul: cât un plop.

Unul: albineț cum îi coliea.

Altul: oacheș cum îi gliea.

Unul: însurățel de șapte zile.

Altul: vădov cu doi copii și cinci copile.

Unul: buiac ca un crai.

Altul: cu vatra fără de mălai.

Vina lor?

Vina tuturor dreptcredincioșilor!

Că's tari la căpățână ca boala bătrână!

Că-i poți turti 'n țărână, ca pe-o jivină, dar nu ți se închină în lege străină!

Că de te-atingi de popii lor, răi de guși și furioși ca niște urși, îți zdrobesc ferești și uși și-i mântuiesc și din cătuși!

Așa îndrăsniră și aști doi bătași!

— Prindeți-l întâi pe cel mai mic și prăpădiți-l repede ca pe-un nemernic!

Haiduci mulți ca stupii îi năpădiră ca lupii.

— Alelei, voi pui de smei, cari trăiți din prada sabiei, luați-mi desagi cu miile, casa cu moșiile, turma cu oițele, dar cruțați-mi zilele!

— Nu ni-i dor de truda ta, ci-ți lăcomim viața!

— Vătășele de pe șea, dacă nu de mila mea, cruță-mă pentru nevastă tinerea, să nu rămână, sărmănica, singurea!

Dar vătășelul strigă în graiul lui ca gheața:

— Strângeți-i mai repede așa, să piară mai repede 'n el viața!

Flăcăul răcni atunci de se reci sufletul în haiduci:

— Trimite-ți, Doamne, urgia, de

îneacă împărăția în care n'are margini blăstămăția și cu ea pradă și fiarele astea!

Pân'ai bate palmile să stinse în furcile cele rele, însurățelul cel de șapte zile.

— Apucați-l acum pe cel mai mare și stingeti-i și blăstămata lui suflare!

Cățiva haiduci iuți ca ogarii îi grămădiră ca tâlharii.

— Alelei, haiduci voinici, lăsați-mă să plec de-aici la cei șapte copilași mici, cari mă strigă și mă cheamă, că n'au săracii nici mamă!

— De fărădelegea ta nu te-a scăpa numai mama funia!

— Veniți, dar, dragi copii, cari îi rămânea pustii, veniți toți în juru tatii, să vă mai vadă ochii mei odată, să vă atingă buza mea de tată, c'apoi mă pleacă 'n lumea aialaltă...

Cei șapte copii ca șapte muguri

trandafirii începură a plânge în glasurile lor arginții.

Doi feciorași se repeziră atunci printre haiduci și porniră să-i sărute mâinile lui ferecate, mâinile lui însângerate:

— Tată dragă, tată dulce, noi unde să ne știm duce, că afară de tine n'avem nădejde la nime?...

Iar cele cinci copile prăbușite în genunchi strigau înaintea afurisitelor de furci:

— Dacă omorâți pe tata, iată stăm și noi aci, gata, să ne spîntecați beregata, că și-așa ne-așteaptă moartea!...

Nu era nime în popor să nu plângă de mila lor.

Vătavul biruit de milă grăi pe urmă în silă:

— Pentru aști prunci ești mântuit de furci! Dar de-i mai îndrăgi răscolile, te-așteaptă spânzuratorile și și te-or mânca ciorile!

A. Nanu.

lasă impresia că Asociațiunea nu a suferit pagube materiale. Totuș, pentru o exactă clarificare și un control al sumelor înregistrate, s'a decis o verificare a gestiunii loteriei de către un contabil expert. Această verificare este în curs. Intrucât se vor găsi nereguli sau pagube, ele se vor adăuga la casierul juridic al funcționarilor ce sunt impecabili.

Membrii comitetului nu se consideră vinovați și nu pot fi făcuți răspunzători de aceste neregule, intrucât ei sunt acei ce le-au descoperit, au luat măsuri ca Asociațiunea să nu fie păgubită materialmente și au dat în judecată pe funcționarii bănuți.

Chiar colegii, cari au fost odinioară în comitet și au luat parte mai activă în comisile încredințate cu supravegherea administrării bunurilor instituției, nu credem să poarte vre-o vină.

Pentru a pune capăt calomniilor apărute prin ziare, comitetul central a hotărât să roage pe dl prim-ministru N. Iorga ca să dispună trimiterea cât mai urgentă a unui verificator, care să supravegheze întreaga gestiune a Asociațiunii în special a loteriei a fondurilor și fundațiilor administrate de Asociațiune (atacate în ultimul timp prin ziarul «Curentul») și să se convingă de măsurile luate de conducătorii ei în această direcțiune. Dealtfel comitetul central a luat dispoziții încă în ședința din 6 Februarie a. c., deci înainte de orice alte inițiative din partea vre-unei organizații a Asociațiunii, să țină o ședință plenară și să propună o adunare generală extraordinară care să se ocupe în special cu această chestiune. Membrii comitetului central nu au nimic de ascuns și cred că singură adunarea generală este în măsură să judece, atât activitatea lor, cu nimic retribuită, ci, dimpotrivă împreună cu jertfe materiale și de timp, cât și dispozițiile cu privire la aceste neregule, ce sunt atât de exploatate de unii interesați, rău voitori și alții, greșit informați.

Adunarea aceasta sperăm că va tranșa definitiv chestiunea neregulelor, luând totodată măsuri împotriva calomniatorilor.

În numele comitetului central:

vicepreședinti:

Dr. Gh. Preda m. p.

Nic. Togan m. p.

secretar:

Nicolae Băilă m. p.

Citiți și răspândiți ziarul
Telegraful Român

Al treilea fapt...

La sărbătorirea dela Academia Română a nonagenarilor Iacob Negruzzi și Mihail Șutu, în Decembrie 1931, dl Octavian Goga, academicianul, puna pe seama celor trei Regi ai românilor, *trei fapte mari*, care pentru realizarea lor au cerut și cer decenii: Carol și Neatârarea, Ferdinand și Îsbăvirea, *Carol II și Contopirea*.

În finalul acestei minunate sinteze a unui important capitol de istorie națională: triumful și roadele regalității, își găsește românismul de astăzi făgașul în care trebuie să stee și pe care trebuie să meargă pentru a se ajunge la înfăptuirea marelui proces al contopirii sufletești a neamului, a cărui magistrală definire îi revine dlui Octavian Goga.

Zilele acestea, când partidul i-a încredințat destinele lui, dl Octavian

Societatea culturală „Sf. Gheorghe” din Agnita

Dintr-o corespondență, primită cu întârziere, publicăm următoarele:

Secția muzicală a societății culturale «Sf. Gheorghe» din Agnita, ale cărei năzuințe sânt bine apreciate pe valea Hârtibaciului, a înregistrat, cu ocazia sărbătorilor de sfârșit de an, o nouă isbândă pe terenul ce-l cultivă cu multă râvnă: Sub conducerea părintelui preot Emil Pora, a reprezentat piesa teatrală: «Fetița orfană» și un bogat repertoriu muzical, pe scena teatrului local. Cu această ocazie s'a putut vedea ce succes se pot culege atunci, când munca este stăruitoare și temeinică. Această societate a luat ființă abia de un an, și are la efectivul ei câteva manifestări culturale bine reușite. Din inițiativa preotului nostru, care își dă seamă de ce va să zică un cor instruit pentru culturalizarea mulțimii, a luat ființă, în Martie 1931, secția muzicală o societății menționate.

Activitatea părintelui nostru sufletească este privită cu multă dragoste de toți ceice înțeleg binefacerile culturii muzicale. Elementul românesc din Agnita, care nu rămâne astfel în urma societăților similare ale minorităților în mijlocul cărora trăiește, are datorită morală să ușureze și susțină cu tărie munca păstorului care caută, pe căile adevărului și frumosului, să-și servească biserica, lucrând pentru folosul obștesc.

Cor.

Să fie „diplomație” la mijloc? În ziua de 6 Martie 1932, — când s'a sărbătorit la Sibiu, în cadrul unui festival plin de însuflețire, activitatea pilduitoare și atât de multilaterală, a dlui O. Goga ajuns la vârsta de 50 de ani, — între felicitatori era și reprezentantul mitropolitului Dr. Vasile Suciu dela Blaj: Prin rostul protopopului gr.-cat. Nicolae Togan, mitropolitul Blajului aducea adevărate urări de bine și mare laudă poetului și luptătorului Octavian Goga.

În ziua de 12 Martie 1932, va să zică abia o săptămână mai târziu, oficiosul mitropoliei blăjene, *Unirea*, scrie următoarele:

«Toată acțiunea poetico-politică a dlui Goga ne pare mult sgomot pentru nimic»...

De-o parte Blajul preamărește cu graiul un scriitor și luptător, — de

Goga a mărturisit de nou acest ideal: «Unificarea sufletească a provinciilor a fost pentru mine un crez care s'a codificat prin lupta dusă împotriva tendințelor regionaliste»... «Din această clipă (de când Ardealul a fost eliberat) toată lupta mea a fost îndreptată pentru contopirea definitivă a sufletului și aspirațiilor acestui neam»!

Fie ca aceste afirmațiuni care aparțin sărbătoritului țării întregi, să facă să avem ochii deschiși asupra adevărului crud, că încă mai sânt: «regăteni» și «ardeleni», și «bănăteni» și «basarabeni» — desigur într-o accepțiune nefericită a cuvântului, alta decât cea care făcea pe-un frate din țara mamă să plângă pe cel înstrăinat, și invers...

Stâncile Carpaților vor fi atunci un adevărat reazim al românismului din ambele lor laturi, o veritabilă «coloană vertebrală» a României din viitor...

Or. T. M.

altă parte același Blaj spune în scris, că acțiunea poetico-politică a dlui Goga este egală cu «mult sgomot pentru nimic»...

Lumea ar vrea să știe: în care din aceste două cazuri, când grăește Blajul, sau când scrie Blajul, avem să căutăm sinceritatea?

INFORMAȚIUNI

Semicentenar. Facultatea teologică din București își serbează, în 2 Mai 1932, cincizeci de ani ai existenței sale. Se va tipări, cu ocazia aceasta, un volum festiv comemorând faptul.

Admiși în învățământul primar. Ministerul instrucțiunii admite ca absolvenții și licențiații facultăților să intre în învățământul primar. Ei vor fi obligați la practică pedagogică șase luni pe lângă o școală normală; ear la examen de diplomă vor fi supuși odată cu absolvenții școalelor normale. Absolvenții de licee, sau bacalaureații, pot intra și ei în învățământul primar ca învățători ajutoari, ear după terminarea stagiului de-un an se admit la examenul de învățător.

Port național în școli. Ministerul instrucțiunii, întrebat fiind dacă portul național e obligator pentru elevii și elevele școalelor normale, a hotărât că acest port poate fi recomandat, fără caracter de obligativitate, ca vestiment de sărbătoare, păstrându-se la costumele naționale nota specifică regiunii unde se află școala.

Păcat de osteneală. În vreme de eamnă, în anul acesta neobișnuit de aspră și lungă, artiști de valoare ai teatrelor din capitală fac drumul dela București la Sibiu, și apoi mai departe, ca să joace piese din repertoriului *străine*, drame și comedii sentimentale și nebuloase, ca b. o. Maman Colibri, Moartea în Vacanță ș. a., alese cu prea puțin simț critic. Astfel de reprezentații, deși jucate de mari actori, rămân totuși păpușeri, bune poate pentru galerie sau pentru școlarii neastâmpărați din clasele inferioare ale școalelor. Provincia așteaptă alt ceva dela capitală.

ȘTIRI LOCALE

Festival. În sala prefecturii județului Sibiu, se dă Duminecă, 20 Martie 1932, ora 11½, un *festival religios*, organizat de «Societatea națională a femeilor ortodoxe române, secția Sibiu». Va vorbi protoiereul militar I. Dăncilă despre *Mila creștină*. Va cânta: Corul Academiei teologice «Andreiane» sub conducerea dlui prof. N. Oancea. — Intrarea benevolă. Venitul: pentru șomeri.

Convocare. Direcțiunea liceului «Gh. Lazăr» din Sibiu, roagă pe toți membrii adunării generale a comitetului școlar al liceului, să binevoiască a participa la ședința adunării, ce se va ținea Duminecă în 3 April 1932, ora 11 a. m. în sala prof. a liceului, pentru alegerea unui nou comitet școlar. Intrucât în 3 April a. c. nu se vor întruși membri în numărul cerut de regulament, adunarea se va ține în Dumineca viitoare, 10 April a. c. ora 11 a. m. cu orice număr de membri prezenți.

Direcțiunea.

Recrutarea tinerilor născuți în anul 1911, precum și a celor amânați de consiliul de recrutare a cl. 1931 și 1932, din orașul Sibiu, se începe în 29 Martie 1932. În 2 April: înscrierea și recrutarea teologilor și elevilor. Informațiuni se dau la primăria municipiului Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 2, camera Nr. 17.

Colectă pentru șomeri. În urma stărilor economice grele de azi, a rămas fără de lucru și în orașul nostru un număr mare de muncitori. Municipiul a făcut, ce i-a stat în putință, pentru ameliorarea stării grele a acestora. Azi nu-i mai este posibil să-i ajute, din cauza mijloacelor restrinse ce li stau la dispoziție. Se face dar apel la bunăvoința populației din oraș, să vie în ajutor cu bani, haine și albituri pentru șomeri ajunși în miserie. Colecta se face prin o comisiune.

Meditații*

Văzut-am pe Satana ca un fulger din cer căzând.

(Luca 10, 17).

Aruncând o privire în istoria religiunilor, vedem că la toate popoarele, fără excepții, alături de zeitățile bune, sânt așezate zeități rele; cele dintâi stăpânind și petrecând în lumină, iar duhurile rele în întunec. Între ele luptă.

Așa la Zoroastru în religiune persistă, asemenea în mitologia egipteană, precum și în politeismul greco-roman și la evrei. Și este interesant că la începutul Noului Testament chiar, în momentul când Hristos se pregătea pentru a-și începe misiunea, cel rău, diavolul, îi stă în față.

Precum în religiunile vechi amintite, cele două principii, erau prezentate în continuă luptă, ceva asemănător se petrece întru Hristos și diavol. — Din convorbirea ce-a avut loc între ei, nu par a-și fi streini.

Diavolul numește pe Hristos foarte potrivit, Fiul lui Dumnezeu, aceasta la început până când Mântuitorul încă nu era cunoscut în această calitate ca atare. Cel rău se mai dovedește și cunosător al scripturilor, intrucât apelează la Isus, bazându-se pe texte din Sf. Scriptură. Asemenea Hristos, pare a se adresa unui cunoscut, îl numește pe nume, Satana și-l trimite dela Sine. — Pe oameni îi învață să se roage lui Dumnezeu, ca să-i mântuiască de cel rău. — Din biografia lui Satan, ca dată din Scriptură, avem locul din Luca 10, 17: Văzut-am pe Satana ca un fulger din cer căzând.

Despre existența diavolului în decursul N. Testament se vorbește mereu și în Apocalipsă mai ales, dar despre originea lui, doar textul amintit, ne lasă să întrevădem ceva. Isprăvile lui sânt multe; în legătură cu oamenii dela căderea în păcat a protopărinților noștri și toate relele de atunci și până astăzi, el le-a pricinuit. Dar cine este cel ce întruchi-pează personal răul? — Este celce căzuse ca un fulger din cer, din împărăția binelui. Luceafărul cel căzut, acesta este Satan.

Purtător de lumină odinioară prin mândrie însă s'a răsvrătit împotriva Creatorului chiar, vrând să ee a emenea Lui, dar drept pedeapsă, a fost lovit de fulger și doborât în întunec, al cărui stăpân devine și tatăl minciunii. De atunci, prin mândrie, ceacă s'a răsvrătească mereu pe fiii oamenilor și pe mulți îi poartă cu minciuna, cu Fiul lui Dumnezeu însă orcât de mare i-a fost meșteșugul, cu care s'a apropiat de El, n'a isbutit. — Să ne rugăm lui Hristos că în ispită să ne întărească și pe noi.

Nr. 7/1922.

(4) 1—1

Concurs

Consiliul parohial ortodox român din comuna Mănăstireni, județul Cluj, prin aceasta dă în întreprindere pe cale de licitație cu oferte închise și sigilate pictarea iconostasului, precum și a întregului interior al bisericii celei nouă din comuna Mănăstireni.

Concurenții sânt invitați ca până la 24 April a. c. ora 12 să-și înainteze oficiului parohial planuri de pictură și oferte pentru fiecare plan aparte, precum și dovezi despre eventualele lucrări efectuate până în prezent.

Concurenții vor depune un vadiu, numerar, hârtii de valoare, libele de bancă acceptabile, sau imobile libere de sarcini, de cel puțin 10% asupra prețului din deviz.

Consiliul parohial își rezervă dreptul de a încredința lucrarea fără considerare la preț și condiții acelui dintre ofertanți căruia va crede de cuviință.

Ofertele înaintate pentru concurenți sânt obligatorii din momentul înaintării, iar pentru biserică după aprobarea în mod definitiv de către consiliul parohial și forurile în drept.

Planurile ne acceptate vor fi restituite concurenților, iar cel acceptat va rămânea în proprietatea bisericii.

Epitropia nu supoartă nici un fel de spese sub nici un titlu.

Condițiunile de plată:

Epitropia va achita antreprenorului:

După recepționarea picturii iconostasului 50%;

După recepționarea picturii a una a doua din interiorul bisericii 25% din suma angajată, iar restul imediat după recepționarea întregii lucrări de pictură împreună cu vadiul depus.

Lucrările se vor începe după aprobarea definitivă în termen de 15 zile, iar în ce privește terminarea se va nota în ofertă de către concurenți.

Mănăstireni, 11 Martie 1932.

Preot ort.-rom.:

Nicolae Cosma

Am văzut:

Epitrop:

Gavril Zirbo

Aurel Munteanu
protopop.

Nr. 41/1932 prot.

(10) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. II Valdei, protopresbiteratul Orăștiei, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela întâia apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu postul de paroh în numita parohie sânt:

1. Salarul dela stat, conform coalei B.

2. Casă parohială. — Parohia dispunând de suma necesară pentru cumpărarea unei case parohiale, până la cumpărare pune la dispoziția viitorului paroh o casă închiriată.

3. 10 (zece) jugăre arător primite prin reforma agrară.

4. Sesiunea veche: arător 1 jug. și 505 stânjini □; grădină 489 st. □ și livadă 2 jug. 463 st. □ (adecă încă 4 jugăre, de tot 14 jugăre).

5. Stole obișnuite.

Reflecții își vor înainta cere-rile de concurs însoțite de actele necesare, oficiului protopopesc al Orăștiei, în termenul de mai sus, și e dorit să se prezinte în biserică într-o Duminecă sau sârbătoare, spre a se face cunoscuți parohienilor.

Orăștie, la 14 Februar 1932.
Oficiul protopresbiterat ortodox rom. din Orăștie, în înțelegere cu consiliul parohial din Valdei.

Ioan Moța

administrator protopopesc.

Nr. 52/1932.

(11) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei a doua din Tâmparl, parohie de clasa I, protopopiatul Brașovului, se publică prin această concurs cu termen de 30 de zile, dela prima publicare a ei, în Telegraful Român.

Retribuțiunile acestui post de paroh sânt:

1. Întregirea dotațiunii de stat conform coalei B.

2. Sesiune parohială de 14 jug. 860 st. p. arătură și fână.

3. Câte o ferdelă de bucate în natură, sau contravaloarea ei în bani, dela fiecare familie, iar dela jumătățile de familie câte o jumătate de ferdelă.

4. Stola parohială stabilită prin hotărârea adunării protopopesci grupa B. Nr. 219/1926, aprobată de Ven. Consiliu arhiepiscopesc.

Cereri de concurs însoțite de documentele necesare, de pregătire eventual de serviciu prestat deja, se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român, Brașov, Piața Unirii 1, în timpul terminului fixat de concurs.

Concurenții vor binevoi a se prezenta în parohie, Duminecă ori sârbătoare, spre a fi cunoscuți de credincioși.

Din ședința Consiliului parohial, ținută la 30 Ianuar, în înțelegere cu oficiul protopopesc.

Brașov, în 29 Ianuar 1932.

Dr. I. Blaga
protopop.

Dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu, se poate procura

Dicționarul

enciclopedic ilustrat «Cartea Românească»

Partea I

Dicționarul limbii române din trecut și astăzi

de

I.-Aurel Candrea

profesor la Facultatea de litere din București

Partea II

Dicționarul istoriei și geografiei universale

de

Gh. Adamescu

profesor, membru corespondent al Academiei Române

Prețul Lei 2000.— legat.

Dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu, se poate procura

Pruncuciderea

din punct de vedere Juridic și Medico-Legal

de

Vasile V. Drăgan

licențiat în științe de stat

cu prefața de

Dr. N. Stoienescu

conferențiar universitar, medic-legist al tribunalului Ilfov, București

Au mai apărut de

Preotul Dr. Nicolae Terchilă
profesor la Academia teologică

1. Tâlcuirea sfintei Liturghii Lei
legată 15

2. Tâlcuirea sfintelor Taine „ 15

și se pot comanda dela **Librăria Arhidiecezană din Sibiu**, contra ramburs, sau se trimite prețul lor prin mandat postal, alăturând și pentru spese postale Lei 10.— în plus.

Anunțuri și publicații se primesc cu prețuri cumpătate, la administrația ziarului:

Telegraful Român

Dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu se poate procura

Istoria bisericească universală

și

Statistica bisericească

de

Euseviu Popovici

profesor la Facultatea Teologică din Cernăuți

Curs oral în limba germană, ținut pentru ultima oară în anul academic 1909, revăzut și mai adăugit ulterior

Traducere

de

Mitropolitul Atanasie Mironescu

fost Primat al României

PREȚUL: Volumul I Lei 130.—

„ II „ 150.—

„ III „ 120.—

„ IV „ 200.—

plus spese postale Lei 30.—

In editura Sfintei Mănăstiri-Neamțu, a apărut

Urmarea lui Isus Hristos

Ed. II-a. Prețul 35 lei

Se poate comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu, trimițând prețul, plus spesele de poștă Lei 10, prin mandat postal.

Au apărut și se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană, Sibiu

Cântări funebre

pentru cor de bărbați, de:

Antoniou Sequens

Prețul Lei 30, plus spesele postale Lei 12.

Dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu, se poate procura

ATLAS

pentru

Istoria Bisericii Universale

întocmit sub

Indrumările dlui Teodor M. Popescu

profesor la Facultatea de teologie din București

de

Pr. Marin Popa-Nemou

cu colaborare dlui

Ion M. Popescu-Romanați

studenți

Prețul Lei 100, plus spese postale Lei 15.

Dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu se poate procura

Cartea misionarului

Indreptar cultural

de

Gh. D. Mugur și V. Voiculescu

Prețul Lei 100.— plus spese postale Lei 15.—

Au apărut:

Manuale de limba română

de **E. HODOȘ**

I. Carte de citire și Gramatică pentru clasa a 4-a secundară;

II. Noțiuni de Stilistică și Poetică și Carte de citire (pentru Istoria Literaturii); și

III. Elemente de Ist. Literaturii

Se găsesc de vânzare la **LIBRĂRIA ARHIDIECEZANA** în Sibiu

A apărut în ediție nouă și se află la Librăria Arhidiecezană din Sibiu:

Teologia practică**Liturgia bisericeii ortodoxe**

cursuri universitare

de

Dr. Vasile Mitrofanovici

fost profesor p. o. teologia practică la facultatea teologică din Cernăuți

Prelucrate, completate și editate

de

Prof. Dr. Teodor Tarnavski

și acum din nou editate și completate

de

Dr. în teologie și filozofie

Nectarie Nicolae Cotlarciuc

arhiepiscop și mitropolit al Bucovinei

fost profesor universitar pentru Teologia practică

Prețul Lei 650.—, plus spese postale Lei 30.—

A apărut cartea binevenită:

MIC DICTIONAR

Cuprinde peste 15 mii de neologisme, cuvinte străine, provincialisme ș. a., pentru școli și particulari, de **E. HODOȘ**. Un volum de 216 pagini. Prețul 120 lei, și porto poștal 20 lei recomandat. De vânzare la Librăria Arhidiecezană, Sibiu

Cartea este recomandată, din partea forurilor superioare, pentru a se procura pe seama On. preoților și a bibliotecilor parohiale.

A apărut și se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană din Sibiu:

Harta Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu pe protopopiate

întocmită de

Dr. CORNEL POPESCU
protopop

Prețul Lei 130.— lipită pe pânză.

Dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu, se pot procura

Semințe creștine

sădite

în ogorul românesc

de

Pr. Ic. I. Mălăescu

Tomul III

Prețul Lei 125 + spese Lei 20

Sectele din România

de

Arhiereul Grigorie L. Botoșaneanu

Prețul Lei 30 + spese Lei 15

La Librăria Arhidiecezană a sosit și se află de vânzare

Viețile Sfinților

în limba moldovenească

întocmite pe temeiul cărților «Viețile Sfinților» ale

Sf. Dimitrie al Rostovului

tipărită în tipografia Sinodală din Moscova cu completări, însemnări lămuritoare și cu chipurile sfinților

Luna Mai (1—15)

Cartea întâia

Prețul Lei 225.